

Evlilik üzerine

Ömer Bey: “Arap kardeşlerimizden bir tanesi bana bir insan kız istemeye bir eve gittiğinde, ev sahibinin bütün kızlarını gelen şahsa göstermeye mecbur olduğunu ve Kur’ân’da bunun delili olduğunu iddiâ etti. Ben Kur’ân’da böyle bir şey bulamadım. Böyle bir şey mümkün müdür? Lütfen bir açıklama yapın ve Kur’ân’da kız isteme ile ilgili âyetleri de açıklarsanız memnun olurum.”

Evlenmek sünnettir. Fakat bunun âdâbı var, erkânı var, yolu var, yordamı var, görgüsü var, nezaketi var. Böyle kız istemeye gelen şahsa ev sahibinin ne kadar kızı varsa göstermeye mecbur olduğu gibi bir emir Kur’ân’da olmadığı gibi, böyle bir yorum veya âdet Müslüman toplumların örfünde de yoktur. Bu yorum, söz konusu Arap kardeşimizin şahsî ve patavatsız görüşünden başka bir değer de taşımaz.

Kur’ân’ın evlilik konularında getirdiği hükümler şöyledir:

“Mü’minlerden hür ve iffetli kadınları ve kendilerine sizden önce kitap verilmiş olanlardan hür ve iffetli kadınları nikâhlamak da, mehirlerini verdiğiniz, iffet üzere olup zinadan kaçındığınız ve gizlice gayr-ı meşrû şekilde dostlar da edinmediğiniz takdirde size helâl kılındı.”¹

“İçinizden bekâr olanları ve köle ve cariyelerinizden dindar olanlarını evlendirin. Onlar fakir iseler, Allah onları lütfuyla zenginleştirir. Allah’ın lütfu geniştir ve O her şeyi hakkıyla bilir.”²

Musa Aleyhisselâm gençliğinde bir seyahat esnasında Medyen suyunun başına geliyor. Burada hayvan sulayan topluluğa karışmayan ve topluluktan geride durup, topluluğun kuyu başından ayrılmasını bekleyen Şuayp Aleyhisselâm’ın kızlarına rastlıyor ve onlara sırf Allah rızası için yardım ediyor. Şuayp Aleyhisselâm’ın kızları muhterem babalarına bu durumdan bahsedince, Şuayp Aleyhisselâm bu genci görmek istiyor. Kızlarından birisini bu genci çağırmak üzere gönderiyor. Kızcağız Musa Aleyhisselâm’a babasının selâmını ileterek kendisini babasının görmek istediğini ve yardımına karşılık vermek istediğini bildiriyor. Musa Aleyhisselâm da

çağrıya uyup gidiyor.

Musa Aleyhisselâm'ın tavır ve davranışlarını, saygısını ve efendiliğini beğenen Şuayp Aleyhisselâm, Musa Aleyhisselâm'a diyor ki:

“Sekiz sene bana çalışman şartıyla şu kızlarımdan birini sana nikâh etmek isterim.”³

İki peygamberden birisinin diğerine kızlarından birisini arz etmesi böyle gerçekleşiyor. Görüldüğü gibi burada da-hâşâ—bir görgüsüzlük ve nezaketsizlik söz konusu değildir. Esasen Kur'ân'ı nezaketsizliğin kaynağı saymak, her şeyden önce Kur'ân'ı incitir.

Şu halde, sünnette evlilik var, kız istemek var; bunlar tamam. Fakat kız istemeye gelen birisine ev sahibinin ne kadar kızı varsa göstereceği gibi bir yorum, İslâm nezaketine ve sünnet nezahetine asla uygun düşmez. Böyle bir yorumu Kur'ân'a atfetmenin ise hiçbir imkânı yoktur.

Dipnotlar:

1- Maide Sûresi: 5

2- Nur Sûresi: 32

3- Kasas Sûresi: 27